

ייעוץ סופרי

תולדות | עיונים | הערות

התחזקות | התעוררות | מכתבים

בעניני רביה"ק מברסלב זי"ע

מכתבי מוהרנ"ת - עלים לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכת"י
ביאורים וצינונים, הערות והארות

פרשת ואתחנן, נחמו
שנת תשנ"ג

סימן פ'

ברוך השם, יום ה' שלח לך תקצ"ב

אהובי בני חביבי הוטיק מו"ה יצחק נ"י

מכתבך קבלתי ביום א' והיה לי לנחת גדול, בשמעי שתהלה לאל החל ה' להראות חסדו, כן יגמור ה' בעדכם שיהיה לה רפואה שלימה מהרה, אמן [וונגו של ר' יצחק לא היתה מרגשת בטוב, ושלה ר' יצחק לאביו מוהרנ"ת פדיון נפש כמ"ש במכתב ע"ט]. ודע בני שבדעתי לנסוע אי"ה ביום ב' לאומאן בדבר הבנין, על כן אם אפשר שיבא בקל אחר שבת מה טוב, ואם לאו למען השם שיראה לשלוח לי הסך שהבטיחו לי בלי תירוצים והתנצלות כלל, כי אין לשער גדול ההכרח עתה למעות, אשר כמעט כל הבנין תלוי בזה, כי כבר מונח הכל רק להגביה, וצריכין להודרו מחמת כמה טעמים ופחדים כידוע [המתנגדים לא ראה בעין יפה על בניית הבית המדרש באומאן, ומוהרנ"ת בהאי פחדא קיטיב באם יתגברו ידם וימנעו ח"ו בניית הביהמ"ד, לכן הודרו עצמו מוהרנ"ת בכל כוחו, ועיין לעיל מכתב ס"ב "הנחנו יסוד הבנין הקדוש באומאן בשלום והשקט" ע"כ. ובאמת עיניו שפיר חוו, כי היתה בזה סיעתא דשמיא מרובה שנבנתה הקלויו לפני שנות המחלוקת, כי בשנת תקצ"ד נגמרה הביהמ"ד כלול בהדרו, ובשנת תקצ"ה בשבת הנזכה התחילה אש המחלוקת לבעור על מוהרנ"ת בתוקף ועזו, ואו לא ה"י באפשרי לבנותו]. השי"ת ישמרנו, ויעזרו להגביה ולגמור מהרה.

ומאליך תבין כמה אני צריך להודרו עתה, וה' אלהים יעזור לי כי כבוד עלי הדבר עתה מאד מאד, אשר כמעט כשל כח הסבל, אך השם יתברך עוזר לי ויעזור לי. ועל זה לבד תמכתי יתדותי לעסוק עוד בזה, עד אשר השם יתברך ברחמי יגמור ויוציא הבנין הקדוש מכח אל הפועל בעזרת השם יתברך.

ותהלה לאל עזרנו השם יתברך שחדשנו בענין מוציא מכח אל הפועל חידושים נאים הנצרכים לעובדא. והעיקר הוא הרצון והחשק וכו' כמבואר היטב בהתורה והיה נא פי שנים ברוחך וכו' [ליקוימ ח"א ס"י ס"ו], וכבר דברנו בזה בשבת קודש העבר, וכבר נכתב הענין בחסדו וישועתו הגדולה והנפלאה.

וכבר ספרתי לך שבכל עת שאני מדבר או כותב איזה חידוש אני מתגעגע מאד שאתה תראה אותו החידוש ויגיע אליך [ועד"ו לקמן מכתב תני"ה. ובעת עת שאני כותב מה שהשי"ת עוזר לי לבאר בתורתו הק', בא על דעתי שזאת השיחה נצרך לך מאד ע"כ], אך מה נעשה כי רבו המניעות לזה. אבל כבר הודעתך בני חביבי שהכל לטובה, כי יקר בעיני השם יתברך פעם אחד בכמה שבועות שאתה בא אלינו במניעות כאלה, יותר מאלו היית פעם בכל שבוע אצלי בלי מניעות [עיין כע"ו באבות דר' נתן פ"ג: אם למדת תורה בשעת הריוח אל תשוב לך בשעת הרחק. לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער, ממאה בריוח, שנאמר בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ירך ע"כ, וע"ע לעיל במכתב ע"ד "כי יקר מאד אלפים פעמים. כשאתה אצלינו פעם אחת ברבע שנה, בשבירת מניעות כאלה, מאשר היית אצלי בכל שבוע בלי מניעות", וכ"ה לקמן מכתב ק"י].

והנה עתה ערב שבת אחר חצות הרבה, ואי אפשר להאריך כלל. והשם יתברך ירחם עלינו ונזכה לקבל שבת קודש בשמחה וטוב לב כראוי, ולהמשיך קדושת ושמחת שבת על ששת ימי החול [ועיין ליקוימ ח"א ס"י ה' וסוף ס"י ל"ח וס"י ס"ה, וח"ב ס"י ב"א, עד שנוכה ליום שכולו שבת וכו'.

דברי אביכם המשותק לטובתכם והצלחתכם הנצחיית, כותב בדמעה מרוב התשוקה שלא תהיה טרחתכם ויגיעתכם, ויגיעתי וטרחתי, בחנם ח"ו, אך לה' הוחלנו כי הוא יודע תעלומות שכל כוונתי לטובה באמת, וגם כוונתכם לטובה באמת, ובוודאי לא ניגע לריק ח"ו, אך מי יתן שיושלם רצון רבינו הקדוש והנורא זצוק"ל, שנוכה להגיע אל התכלית הטוב שהוא רוצה להביאנו אליו, ולה' הישועה [עיין באריכות בהקדמת ספרינו על תלמודי רבינו"ל].

נתן מברסלב

ושלום רב לכל אנ"ש באהבה רבה ורחימתן עזיזא, חוקו ואמצו לבבכם כל המיחלים לה.

עיניכם הרואות שכל מה שהאדם רוצה, יוכל לפעול, כאשר כבר ראינום והבנתם הרבה, ועל ידי זה תתחזקו כל ימי חייכם לחשוק ולהשתוקק תמיד להשם יתברך ולאנשי אמת לאמתו, עד תזכו לשכר גם כל יתר המניעות, עד תזכו לחזות בנועם ה' וכו', ואז תדעו מה כל הרעש הזה ממה היה רוצים למנוע אתכם ח"ו, אז ימלא שחוק פינו וכו', ויראו שונאינו ויכושו בעזרת השם יתברך.

סימן פ"א

ברוך השם, יום ג' קרח תקצ"ב

אהובי בני חביבי נרו יאיר, ולכל אנ"ש, שלום לכם אל תיראו כי ה' עמכם.

המשך בדף 4

מאמר: ראש בני ישראל

ליקוטי אמרים, תורת ושיחות והנהגות קדושות ממרן אור ישראל וקדושו

רבינו ישראל בעל שם טוב זצוקלה"ה

הנזכרים בספרי רביה"ק, ותלמידו מוהרנ"ת, ומשאר ספרי ברסלב

על זרע הבעל שם טוב
הכתוב אומר (ישעי' ה, ב)
ופרי הארץ לגאון
ולתפארת
(היי מוהר"ן סי' תקנ"ג)

לכבוד יומא הדילולא
דמרן הבעל שם טוב הק'
ז"ע, בחג השבועות

מאמר מ':

וצריך התחזקות גדול מאוד מאוד, לבלי ליפול בדעתו חס ושלום, כשרואה שעוברים כמה וכמה ימים ושנים, שהוא מתייגע ביגיעות גדולות בשביל עבודת ה', ועדיין הוא רחוק מאד, ולא התחיל כלל ליכנס לשערי הקדושה, כי רואה עצמו שהוא מלא עדיין עוביות וגשמיות, והרהורים ובלבולים גדולים, וכל מה שהוא רוצה לעשות בעבודת ה' איזה דבר שבקדושה, אין מניחין אותו, ונדמה לו כאילו אין השם יתברך אין רוצה בו כלל. הן על כל אלה וכיוצא בזה צריך התחזקות גדול, לחזק עצמו מאד מאד, ולבלי להסתכל על כל זה כלל. כי באמת כל ההתרחקות הוא רק כולו התקרבות כנ"ל.

ובל הנ"ל עבר על כל הצדיקים, כאשר שמענו מפייהם בפירושו, שנדמה להם שהשם יתברך אין מסתכל ופונה אליהם כלל, מחמת שראו שזה זמן רב שהם מבקשים ויגיעים ועושים ועובדים עבודת השם יתברך, ועדיין הם רחוקים מאד מאד. ואילו לא היו מתחזקים עצמן מאד, לבלי להסתכל על זה, היו נשארם במקומם הראשון, ולא היו זוכים למה שזכו.

והכלל, אהובי אחי, חזק ואמץ מאד, ואחוז עצמך בכל הכחות לישאר קיים בעבודתך. ואל תחוש ואל תסתכל כלל על כל הנ"ל, או כיוצא בזה. ואם אתה רחוק מאד מאד ממנו יתברך, ונדמה לך שאתה פוגם בכל שעה ממש נגדו יתברך, עם כל זה כנגד זה תדע, שאיש כזה שהוא מגושם כל כך, כל תנועה ותנועה שהוא מנתק עצמו מעט מעט מן גשמיותו ופונה להשם יתברך, היא גדולה ויקרה מאד מאד. ואפילו נקודה קטנה מאד שהוא נעתק מגשמיותו אליך יתברך, הוא רץ כזה כמה וכמה אלפים פרסאות בעולמות עליונים, כאשר תבין היטב, מן המעשה של הצדיק שהתגבר עליו מאד העצבות וכו', כמובא אצלינו (בשיחות שאחר ספר סיפורי מעשיות). ועל זה ישמח מאד, ויחזק עצמו בשמחה תמיד, כי עצבות מוזיק מאד מאד.

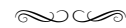
[המשך בגליון הבאה]

[המשך מגליון העבר]

ומעין זה, מה שמספרים בשם הבעל שם טוב זכר צדיק וקדוש לברכה, משל שמלך אחד הניח אוצר גדול במקום אחד, וסבב באחיות עינים כמה וכמה חומות סביב האוצר. וכשבאו בני אדם לאלו החומות, נדמה להם שהם חומות ממש, וקשה לשברם. וקצתם חזרו תיכף, וקצתם שברו חומה אחת, ובאו אל השנית, ולא יכלו לשברה. וקצתם שברו יותר, ולא יכלו לשבור הנשארם. עד שבא הבן מלך, אמר, אני יודע שכל החומות הם רק באחיות עינים, ובאמת אין שום חומה כלל, והלך לבטח עד שעבר על כולם (עין ספה"ק דגל מחנה אפרים בהפטורה לפרשת תבא וב' וילך, ובספר בן פורת יוסף בדרוש לשבחה"ג).

ומזה יבין המשכיל הנמשל מאליו, על כל המניעות וההסתות ופיתויים, שהם בחינת חומות, שיש על אוצר של ישראל שמים, שבאמת אינם כלום. והעיקר לב חזק ואמין, ואז אין לו שום מניעה. ובפרט המניעות בגשמיות, כגון מחמת ממוץ, או שמונע אותו אשתו ובניו וחותרו, או אביו ואמו וכו' וכיוצא, הם כולם בטלים ומבוטלים למי שלבו חזק ואמין להשם יתברך, וגם אפילו גבורה של הגבורים, הוא רק מחוזק ואומץ הלב, שיש לו לב חזק ביותר, לרוץ בקשרי המלחמה כמובא בספרים (עין ליקו"א סי' רמ"ט ולעיל סי' מ"ג, ושיחות הר"ן סי' ק"ב).

(ליקוטי מוהר"ן ח"ב סי' מ"ז)

ח.

אהובי אחי, חזק ואמץ מאד !

כשאתם נכנס בעבודת ה', אזי הדרך שמראין לו התרחקות, ונדמה לו, שמרחיקין אותו מלמעלה, ואין מניחין אותו כלל ליכנס לעבודת ה'. ובאמת, כל התרחקות הוא רק כולו התקרבות.

מדברי הרה"צ רבי נחמן מטשעהרין זצ"ל, על מרן הבעל שם טוב זצ"ל, ותורתו הק', בהקדמת ספרו "לשון חסידים":

...ובכל תקוותינו וישועתינו לנצח הוא רק על ידי התגלות תורתו הק' ודרכיו הק' העומדים לנו בעזרתנו סלה בפרט בעתים הללו בעקבות משיחא אשר התפשטות החושך והנורא מאד כפול ומכופל תהו ובהו וחושך וכו' ממש, אשר גם נביאינו הראשונים ז"ל, ראו בן תמוה איך יוכלו בני ישראל הק' לעמוד ולהתחזק עצמן ביראת ה' ואמונתו הק' בתוך התגברות החשכות כזה, וברוך ה' אשר הפליא חסדו ועמנו והקדים רפואה למכותינו, ובאחרית הימים האלו שלח לנו מושיע ורב קדוש ונורא כזה, עיר וקדיש מן שמיא נחית...

מאמר משיב נפש

פ"ט

שאלות על חסידות ברסלב ומקורות מספרי קודש

מאת אחד הרבנים שלישי

סימן י"א: יושב בסתר עליון

שואל: אם הוא באמת כן כאשר דברת, כי יש כאן דבר נפלא ונורא מאד יותר ממה שיש במקומות אחרים, ותיקונים נפלאים אשר שאר צדיקים לא הבטיחו על זה, א"כ למה לא ראינו אצל רבותינו הקודמים לפני המלחמה, שכולם יעריצו כ"כ את הדרך הזה, ואצ"ל שהיה מהם כמה וכמה אשר סלדו מזה, עכ"פ למחצה לשליש ולרביע.

ואל תשיבני כי כל דבר טוב וקדושה יש מעט, כמו להבדיל ישראל בין העמים, ויראי ה' בין פורקי עול, ועובדי ה' בין סתם המון עם, ותאמר שכן הוא בזה, שיש מעט חסידי או מעריצי ברסלב בין שאר כלל ישראל. כי שונה הדבר לגמרי, כי הלא הרבים הנ"ל הם אותם שאינם הולכים בדרך התורה, או עכ"פ רק כמצות אנשים מלומדה, אבל כאן המדובר הוא בין יראי ה' וחושבי שמו, ורבותיהם צדיקים קדושים וטהורים שרפי מעלה ממש, אשר עבדו את השם בכל נימי נפשם, ואשר חזו ברוה"ק, והגידו ואמרו מה שראו למעלה בשמים ממש, וא"כ אין לומר עליהם שח"ו נבוכים היו בארץ.

ובאמת זה קשה לי יותר מכל הקושיות, כי הלא המה הם אבותינו ורבותינו אשר מפיהם אנו חיים, ומפיהם חיו אבותינו הקודמים, ואיך נאמר שבדור הזה נתחכמו וראו את החודש, מה שלא ראו אבותינו הקודמים.

ועוד בין חז"ל מצינו הרבה לשונות בכיטוים קשים בין זה לזה, כמו שמצינו בגמרא (שבת צ"ו): א"ל רבי יהודה בן בתירא עקיבא בין כך ובין כך אתה עתיד ליתן את הדין וכו', וכן (שם פ"ד): א"ל רחמנא ליצילן מהאי דעתא, אדרבה רח"ל מדעתא דידך, וכן (יבמות ט"ז). שאמר ר"י בן הורקנוס לר"ע אתה הוא עקיבא ששמך הולך מסוף העולם ועד סופו, אשריך שזכית לשם, ועדיין לא הגעת לרועי בקר, וכן (ב"מ פ"ג): שלח ליה רבי יהושע בן קרחה לרבי אלעזר ברבי שמעון חומץ בן יין, וכן (יומא ט): ר"ל אמר לרבב"ח אלהא סנינא לכו, ופירש"י לכל בני בכל שלא עלו בימי עזרא, וכן (ב"ר מ"ז ט) א"ר ברכיה בההיא עיתא אקיל רבי אבא בר כהנא לרבי לוי א"ל שקרנא כזבנא את, וכן (פסחים ע): אמר אבבי אבין תכלא לימא כי הא מילתא, ופירש"י אבין תכלא, קובר את בניו היה, לימא כי האי מילתא, שאילה שאינה הוגנת, ועוד הרבה לשונות יש כאלו.

ואמרו החכמים על רבב"ח (ב"ב ע"ד). כל אבא חמרא וכל בר בר חנה סיכסא, ופי' רשב"ם כלומר שוטה כחמור, ואמר ר' יוחנן לרב חייה בר אבא (ב"ב ק"ז. בכורות י"ח). אדאכלת כפנייתא בבבל תרגימנא מסיפא, ופירש"ם (בב"ב) שהיית מעדן עצמך ולא היית עוסק בתורה, ומקנתרו היה, ובגמרא (ב"ב קל"ד): מנפח רב ששת בידיה, אזל ליה הואיל דרב יוסף, פי' רשב"ם דרך שחוק כאדם שמנפח קש מתחת ידיו ומשליכו לאיבוד, כלומר כזה הרוח שהלך, כך אבד טעמו של ר"י.

וכן (שם קל"ז): קנ"א. ב"מ ק"ט. ועוד כ"מ) מה שאמר ר"ה בריה דר"י ורבי פפי לרבי ביבי בר אבבי, משום דאתי ממולאי, אמריתו מילי מוליאיתא, ופי' רשב"ם דברים כרותים שאין בהם ממש, א"נ דברים בעלי מומים, ועוד בגמרא (פסחים ל"ד): שאמר ר' ירמיה לרבי, בבלאי טפשאי, משום דיתבי בארעא דחשוכא אמריתון שמעתתא דמחשכו, ועוד כהנה הרבה הרבה לשונות, וכן (שם נ"ב): קרי עליה רב יוסף (על רב ספרא) עמי בעצו ישאל, ומקלו יגיד לו, כל המיקל לו מגיד לו, וכן (ב"מ מ"ו). שאמר רבא לרב הונא מדסקרתא, אי הוה לוי הכא, הוה מפיך לאפך פולסי דנורא, וכן (שם ס"ו). אמר רב נחמן על רב יהודה דרדקא קרעיה דכולי עלמא לגבי דידי בדינא דרדקי גינהו, וכן (תענית י"ד): שאמר ר"א בריה דר"ח ב"א רבי אמי דעבד לגרמיה הוא דעבד, ופירש"י לעצמו דרש שלא אמר (שאינו להתענות יותר מ"ג תעניות) אלא לפי שלא היה רוצה להתענות.

וכן אמר ר"ח לעולא (פסחים ל"ג: שבועות י): מאן ציית לך ולר' יוחנן רבך, וביותר מה שאמר רב שמואל בר יהודה על רב יהודה (ע"ז כ"ח): מאן ציית ליהודה מחיל שבי (פירש"י השומע דבריו ומקבלם יחלל שבת).

וכן (ב"מ י"א): אמר עולא לר' אבא דמי האי מרבנן כדלא גמרי אינשי שמעתתא, וכן (שם ל"ח): שאמר ר"ש לרב עמרם מפומבדיתא את דמעילין פילא בקופא דמחטא, וכן (ב"ב קי"א): מש"א ר' ינאי על רבי יהודה נשיאה א"ל לשמעיה גוד לית דין צבי למילף, ופי' רשב"ם משוך אותי ואלך, כי לית דין רוצה למילף, אלא להקשות דברים שאינן צריכין, וכן (ע"ז י"ג): רבי יעקב זבן סנדלא רבי ירמיה זבן פיתא א"ל חד לחבריה יתמא עבד רבך הכי, א"ל אידך יתמא עבד רבך הכי, ופירש"י יתמא בלא דעת, וכן הוא בגמרא (חולין קי"א): רב הונא ורב חייה בר אשי, מר א"ל לחבריה יתמא עבד רבך הכי, ומר א"ל לחבריה יתמא עבד רבך הכי, וכן מה שאמר חד אמורא להשני תרדא (ב"מ ל: זבחים כ"ה: כריתות י"ח), ופירש"י משעומם שוטה בהול או עצל, וכן אמר בר קפרא על רב חייה (כריתות ה). מה בבלי אומר בדבר זה, צריכין לדברי עינא, פירש"י בלשון גנאי קאמר ליה, וכן (חולין צ"ה): א"ל (רב לר"ה) אל תהי שוטה.

והנה אני מוכן לנסוע מיד לאומאן לשלום, השם יתברך יעזרנו לגמור הבנין הקדוש מהרה [מוהרנ"ת התכונן לנסוע לאומאן כדי לגמור בנין הקלוי"ו הביהמ"ד של חסידי ברסלב, כמבואר במכתבים הקודמים, ועיין מכתב פ' שבמקש מוהרנ"ת מבנו "למען השם שיראה לשלוח לי הסך שהבטיחו לי בלי תירוצים והתנצלות כלל, כי אין לשער גודל ההכרח עתה למעות, אשר כמעט כל הבנין תלוי בוה"ו]. והנה מכתבך קבלתי עם הסך ד' רובל—חדש, ומאד החייתם נפשי בזה, כי גודל ההכרח עתה, אי אפשר לשער ואין להעריך, ישלם ה' פעלכם וכו', ותזכו שיהיה לכם חלק גדול בבנין הקדוש והנפלא שעוסק בו הוא ז"ל זה כמה, שיתרבו הבתים על ידי שכנים רבים עד אין מספר וכו' (עיין ליקו"מ ח"ב סי' ח' וסי' ע"ח), עד שיעלה שעשועים לפניו יתברך שלא עלו מימות עולם [ולשון רביז"ל על הווכה לעשות מן תורות תפלות שנעשה מזה לפניו ית' שעשועים אשר מימות עולם לא עלו, מבואר בליקו"מ ח"ב סי' כ"ה ובהקדמת ליקוטי תפלות, ונראה כוונת מוהרנ"ת דכיון שעוסק עכשיו לכנות בית המדרש ששמה יהיו עוסקים בענין זה בתורה ותפלה והתבודדות הרי גם זה נכלל בשעשועים הנ"ל].

והנה אני טרוד עתה מאד מאשר תבין מעצמך, אך מאהבתכם הוכרחתי את ר' חיים נחום נ"י [הרה"ח ר' חיים נחום בן הרה"ח ר' שמואל, מתלמידי מוהרנ"ת] עד שנתן לי העתקה כל התורה שדברנו בחג הקדוש העבר [חג השבועות] ובשבת קודש שלפניו, יראו עיניהם וישמח לבבם. והם ג' בוגין וחצי כתובים משני עבריהם, ואם ירצו יעתיקוה מיד, ויחזרו לי אי"ה כשאבא לביתי, ומגודל הנחיצה אי אפשר להאריך כלל.

דברי אביכם החפץ בטובתכם והצלחתכם הנצחית

נתן מברסלב

סימן פ"ב

ברוך השם, מוצאי שבת קודש פ' חקת, תקצ"ב, אומאן

רב שלום לאהובי בני מו"ה יצחק נ"י

באתי הנה אור ליום ו' פרשת קרח העבר, ובאותו היום לעת ערב סמוך לכניסת שבת קודש, עזרנו השי"ת ביצועתו ונפלאותיו הנוראות, שבא האדון הגראדניצשע דפה על הבנין הקדוש שלנו. והסכים בפה מלא ונתן רשות לבנותו, וברך אותנו שנגמור אותו בקרוב. עד הנה עזרנו רחמיו יתברך, ומאליך תבין עוצם הישועה הזאת כי על זה הייתי מצפה זמן רב כידוע לך.

ועתה טוב להודות לה' על העבר ולבקש להבא, כן יהי ה' עמנו שנזכה להגביה הבנין בשבוע הזאת ולגמור מהרה, ולה' הישועה, ומחמת אפיסת כלי כתיבה אי אפשר להאריך [עיין לעיל מכתב ס"א ובימי מוהרנ"ת ח"א את ק"ח].

ברכת מזל טוב לאנ"ש

להרה"ח מגדולי אנ"ש דולה ומשקה מתורת רבינו
מו"ה שמשון שווארטץ שליט"א, מקרית יואל
ולהרה"ח ר' משה לעפקאוויטש שליט"א
חתנו של הרה"ח מגדולי אנ"ש דולה ומשקה מתורת רבינו
הגה"צ ר' שמואל שפירא זצ"ל, מירושלים עיה"ק יצ"ו
לרגלי נישואי נכדם
אצל חתנו — בנו
הר"ר נחמן לעפקאוויטש נ"ו, ממאנסי נ"י.

ברכת מזל טוב לאנ"ש

הר"ר יחיאל עזריאל ברייער נ"ו, מקרית יואל
לרגלי שמחת בר מצוה אצל בנו נ"ו
יזכו להעמיד דורות ישרים ומבורכים, ע"ד ישראל סבא
ובהתקרבות לרביה"ק, אכ"ר

כוונת ההערות והצינונים בכדי להבין את המכתב הק', וברצונינו בעז"ה להדפיס כל המכתבים עם ההערות כדי לזכות את הרבים, לכן נשמח לקבל באימייל מן הקוראים היקרים "הארות" בין על דברי מוהרנ"ת ובין על דברינו כדי שיצא מתחת ידינו דבר נאה ומתוקן, ויאשר כוחכם למפרע

למכתבים למערכת, וכן לכתוב מאמרים להופיע בעט סופר, אן להערות, וכן

מי שברצונו שייגע לו העט סופר על יד האימנעל, יפנה:

CONGHVPRINTING@GMAIL.COM

או להפעקס: **845.781.6701**

להודיעה על מזל טוב לאנ"ש, יש לשלוח הודעה (עד יום ג' בשעה: 9:00 בבוקר):

שיעורים אויף אידיש אין ספר ליקוטי מוהר"ן !

לימוד ספה"ק ליקוטי מוהר"ן בכל יום

מען קען הערן אויף "אוצרות ברסלב" יעדן טאג א

עמוד בספה"ק ליקוטי מוהר"ן

718-855-2121

געלערנט "אויף אידיש" מיט א קלאהר"ן הסבר, לויט די

מפורשים און לויט ווי עס איז מבואר אין ליקוטי הלכות

חזקו ואמנצו אחיי ללמוד ספריו "בכל יום", ולעין ולחפש בהם למצוא בהם בכל פעם עצות להציל נפשיכם (על"ת מכתב ש"ג)